La sfîrşit de sezon fotbalistic

IV.—Un capitol esenţial, deficitar: tehnica individuală

Totul porneşte de la dragostea pentru fotbal şi sistemul de antrenament

Mai zilele trecute răsfoiam notările făcute pe marginea desfăşurării turului campionatului categoriei A la fotbal şi le comparam cu concluziile în urma turneului combinatei bucureştene în Anglia. Identitatea observaţiilor critice şi a constatărilor, mai ales cu privire la tehnica jucătorilor noştri, nu ne-a surprins. In fond, jucătorii selecţionaţi se prezintă în loturi cu bagajul de cunoştinţe tehnice acumulat la colectivele şi cluburile lor şi este normal ca în partidele reprezentativelor să arate aceleaşi calităţi dar şi aceleaşi lipsuri manifestate la jocurile echipelor lor.

CUNOŞTINŢELE TREBUIE MEREU IMBOGAŢITE

Căror cauze se datoreşte tehnica individuală insuficient dezvoltată, necorespunzătoare cerinţelor jocului modern, a jucătorilor noştri?

După părerea noastră, două sînt cauzele principale: lipsa de pasiune, de dragoste pentru fotbal şi sistemul de antrenament.

Prima este atît de bine redată şi pusă în valoare de celebrul fotbalist sovietic, Igor Netto, într-un articol intitulat „Prima îndatorire", încît este suficient să reproducem paragratele respective:

„Vedem adesea la tineri ca şi la maeştrii fotbalului că o dată ce ştiu să stopeze, să primească o pasă şi să stăpînească diferite procedee de a trage la poartă, CONSIDERA CA NU MAI TREBUIE SA SE OSTENEASCA IN FIECARE ZI CU ANTRENAMENTUL. Pentru ei numai jocul la două porţi contează!...

„Concepţia este cu totul greşită. In fotbalul modern se joacă atît de rapid şi combinaţiile sînt atît de neaşteptate, încît UN FOTBALIST TREBUIE NEAPARAT SA-ŞI PERFECŢIONEZE TEHNICA INDIVIDUALA. Altfel, va fi în echipă acel element slab pe care un ochi critic îl observă imediat şi care distruge totul, chiar şi acţiunile cele mai bine organizate".

Nici nu se putea o caracterizare mai exactă a atitudinii multora dintre jucătorii noştri, chiar din categoria A! Numeroşi fotbalişti fruntaşi consideră că atîta cît ştiu este suficient pentru... categoria A. Antrenorul Augustin Botescu — care conduce pregătirea lotului reprezentativ — ne semnala în această privinţă cazul jucătorului Constantin (C.C.A.) — de fapt unul din cele mai bune elemente ale fotbalului nostru şi cu largi perspective de viitor — care nu o dată s-a exprimat că el „ştie de cîtă pregătire are nevoie"... Adăugînd şi pretextul unei oboseli sau indispoziţii, el a ajuns în unele perioade să facă doar două antrenamente pe săptămînă. Ceea ce pentru un fotbalist, în general, este insuficient, mai ales atunci cînd are încă lipsuri care trebuie înlăturate. Anghel Vasile (Dinamo) de asemenea, a avut lungi perioade cînd a crezut că nu mai are ce învăţa (!?) şi s-a antrenat... în consecinţă. Chemat la ordine şi lămurit, a înţeles cît de greşit priveşte lucrurile şi s-a îndreptat. Jucători ca Mîndru, Cojocaru, Jenei, Ţîrlea etc. nu se dau în lături să folosească din timpul lor liber pentru a-şi completa pregătirea tehnică, să înveţe mai mult ca să joace mai bine.

IUBIŢI MINGEA!

Dar reputatul internaţional sovietic Netto mai spune ceva, la fel de important: „...Serghei Salnikov, Nikita Simonian, Antolii Ilin sînt jucători de clasă. Dar TREBUIE SA-I VEDEŢI CU CITA INSUFLEŢIRE ŞI DARUIRE DE SINE LUCREAZA EI LA FIECARE ANTRENAMENT TOATE ELEMENTELE TEHNICH, CHIAR ŞI CELE MAI SIMPLE, pe care le cunoaşte orice iubitor al fotbalului! După antrenament, ei părăsesc terenul lac de sudoare, în adevăratul sens al cuvîntului. DE ACEEA, EI NU AU NEVOIE IN TIMPUL MECIULUI SA STEA PE GINDURI ATUNCI CIND SE AFLA INTR-O SITUAŢIE GREA, CIND CAUTA SA PASEZE CELUI MAI BINE PLASAT DINTRE COECHIPIERI, SAU CIND VOR SA TRAGA LA POARTA.

Tuturor acelora care fac acum primul pas spre „marele fotbal" vreau să le dau un sfat: IUBIŢI MINGEA! Aceasta este prima datorie a unui fotbalist".

Este atît adevăr în aceste cuvinte simple, izvorîte dintr-o mare experienţă, încît orice comentariu este de prisos.

BAZA: TEHNICA

Iubesc oare mingea, nutresc oare pasiune pentru fotbal toţi jucătorii noştri? Dacă am judeca după felul cum le place să joace mingea, s-o „jongleze" la antrenamente, s-ar părea că da. Dar, după comportarea unora în meci, răspunsul este mai mult negativ decît afirmativ. Tehnica individuală este aceea care-i... trădează. Abundenţa de erori tehnice, în primul rînd, arată o slabă preocupare pentru buna lor pregătire şi aceasta, la rîndul ei, subliniază insuficienta pasiune pentru minge. De multe ori, jucătorii lasă impresia că joacă „din obligaţie".

Or, fără o pregătire tehnică bună şi mereu perfecţionată, fără o tehnică individuală avansată nu se poate practica un fotbal modern. „In cadrul cunoştinţelor despre fotbal — scrie Arpad Csanadi în lucrarea sa „FOTBAL" — tehnica are o importanţă fundamentală. Unui fotbalist îi este indispensabilă în special cunoaşterea mişcărilor executate cu mingea". Iar mai departe: „Ca cineva să fie considerat fotbalist trebuie să-şi însuşească bine tehnica"... Unul din principalele învăţăminte ale campionatului mondial din Suedia pe care specialiştii sovietici — de pildă — le-au tras după consumarea turneului final, este aceea că nu se poate pune candidatura la cucerirea titlului suprem în fotbal dacă nu se îmbunătăţeşte necontenit măiestria tehnică. Cupa Mondială 1958 a demonstrat că adevăratul fotbal, practicat într-un spectaculos stil ofensiv, nu este la îndemînă decît echipelor bine pregătite tehnic în primul rînd.

EXERSAŢI CIT MAI MULT!

Pentru obţinerea unei asemenea pregătiri sînt absolut necesare o serie de calităţi: conştiinciozitate, perseverenţă, răbdare, modestie şi dorinţa de a învăţa tot mai mult, toate atribute ale dragostei pentru acest sport.

Exersarea repetată şi îndelungată, chiar pînă la epuizare, a mijloacelor tehnicii şi a acelor procedee tehnice considerate de mulţi elementare — aşa cum exersează fotbalişti faimoşi, de mare clasă, ca Netto, Ilin, Di Stefano, Fontaine, Didi, Kopa, Wright, Pele etc. — trebuie să stea la baza pregătirii jucătorilor noştri. După cum antrenorii trebuie să afecteze mai mult timp pentru pregătirea tehnică individuală şi să-şi împrospăteze bagajul de exerciţii pentru antrenament.

Exemple bune sînt în fotbalul nostru. Dacă am sublinia doar cazul jucătorilor de la Progresul, care au participat cu regularitate la antrenamente în afara planificării, cu scopul special de a-şi corecta deprinderile tehnice, şi încă ar fi suficient pentru a demonstra că atunci cînd există preocupare se pot realiza lucruri bune. Dar nu lipsesc nici exemple negative. De pildă, Caricaş, Copil, Popa, Cacoveanu au nevoie de multă stăruinţă în pregătire şi de multe exersări pentru a ajunge să folosească mai bine şi piciorul stîng. Caricaş însă, cam... fudul de stîngul şi foarte.., sensibil la fente, se lasă greu înduplecat să facă un plus de efort pentru a-şi corija defectele. De aceea, din lipsă de exersări suplimentare — chiar în orele lor libere — la aceşti jucători mai stăruie asemenea defecte.

CITIŢI-LE CU ATENŢIE..

Lor ca şi altor jucători în aceeaşi situaţie le vom povesti două mici întîmplări.

Una mai veche.

La vîrsta de 17 ani Baratki era un mare talent. La antrenamente se organizau jocuri distractive, dar foarte eficace ca pregătire; de pildă, trasul la un panou pe care era desenată o poartă împărţită în sectoare numerotate. Jucătorii făceau pariuri: cine nimereşte un sector ales dinainte, cu piciorul drept sau stîng. Cel care pierdea cu regularitate era Baratki. Un timp, destul de lung, Baratki n-a mai participat la aceste jocuri. Apoi s-a prezentat din nou şi n-a mai pierdut nici un pariu. Ce se întîmplase? Ruşinat de nepriceperea lui, s-a antrenat de unul singur în fiecare dimineaţă pînă a căpătat precizie cu ambele picioare.

Copil a condus prea lung balonul, l-a depărtat de picior lovindu-l prea tare. In felul acesta, el a dat ocazie portarului Mîndru să iasă şi să plonjeze la timp la balon. Unui fotbalist, mai ales fruntaş, i se cere să stăpînească perfect balonul, să ştie să-l păstreze lîngă picior chiar în plină viteză. Acest lucru se obţine numai şi numai prin antrenament, prin multe exersări.

Una mai nouă.

In cursul turneului în Anglia, jucătorii combinatei bucureştene au vizitat terenul clubului Arsenal din Londra. Cum era dimineaţă, au crezut că nu vor găsi pe nimeni pe teren. Dar s-au înşelat. Cînd au ajuns, numeroşi jucători făceau antrenament, în timp ce la vestiare, unii se îmbrăcau (îşi terminaseră antrenamentul), iar alţii se echipau (aceştia urmau să facă antrenament). Ceea ce i-a surprins cel mai mult însă, a fost faptul că jucătorii se antrenau singuri, fără antrenor. Fiecare ştia ce are de făcut şi făcea cu conştiinciozitate şi răbdare, repetînd la infinit ceea ce i se părea că nu şi-a însuşit bine de tot.

PRINCIPALELE LIPSURI TEHNICE

Deci, pasiune pentru minge, pentru fotbal şi pregătire intensă şi conştiincioasă. Şi cu aceasta atingem a doua cauză principală: sistemul de antrenament, cu referire specială la antrenori. Federaţia a analizat recent atît activitatea competiţională, cît şi cea internaţională şi a tras concluzia că în tehnica individuală a jucătorilor persistă lipsuri însemnate, care se cer lichidate pe baza unei munci de antrenament planificate. Pe scurt, principalele lipsuri sînt, după părerea noastră, următoarele:

1. lovirea mingii nu este corect însuşită (de aici, pase greşite, şuturi defectuoase, joc cu capul insuficient)
2. controlul balonului se face mai mult static
3. jucătorii nu stăpînesc bine TOATE mijloacele şi procedeele tehnice (de pildă, lovesc balonul incorect cu exteriorul sau conduc greşit mingea).

De aici rezultă — şi jocurile de campionat, de la cele ale lui Dinamo pînă la ale Farului, le-au subliniat — alte deficienţe:

a) pase scurte şi încete, ceea ce imprimă jocului un ritm lent şi dau posibilitate adversarului să le intercepteze (Petrolul, Dinamo, Jiul etc.); inexistenţa paselor directe din mişcare, caracteristice fotbalului modern.

b) degajări fără adresă, uneori efectuate cu multă dificultate din anumite poziţii mai grele (Pahonţu, Staicu, Florescu, Dodeanu etc.)

c) tras la poartă insuficient ca frecvenţă, precizie şi forţă; mai mult static şi foarte puţin din mişcare, din orice poziţie şi de la orice distanţă (caracteristică a majorităţii înaintaşilor noştri, dar mai evidentă la Georgescu, Mateianu, Ene I, Tătaru etc.)

d) joc cu capul deficitar sub toate aspectele (execuţie, detentă, precizie, eficacitate). DEFECT GENERAL.

e) centrări întîmplătoare, mai rault sub formă de pase, nu şuturi puternice şi precise la semi înălţime, cum procedează astăzi extremele echipelor străine. In această privinţă, Oaidă, Copil, David, Haşoti etc. au lipsuri serioase.

f) driblingul şi mai ales fenta sînt rar folosite în mod util, îndeosebi în acţiunile de poartă.

g) lovituri de colţ executate greşit, fie în spatele porţilor, fie mult prea departe de poartă (un maestru: Suru; corijenţi: Copil, Oaidă, Jurcă, Nertea etc.)

Cu alte cuvinte, deficienţe la capitolul mijloacelor de bază ale tehnicii şi la cel al procedeelor tehnice.

ATENŢIE LA SISTEMUL DE ANTRENAMENT!

Desigur, multe din aceste lipsuri se datoresc faptului că nu s-a lucrat bine la pregătirea de bază a jucătorilor, dar şi sistemului greşit de antrenament, în care fie că au avut prioritate alţi factori (fizic sau tactic), fie că exerciţiile nu s-au desfăşurat în condiţii cît mai apropiate de cele de joc. Cert este că pentru corectarea deficienţelor se impune în primul rînd o restructurare a lecţiei de antrenament; conţinutul lecţiei trebuie în aşa fel conceput încît pregătirea tehnică să fie pe primul plan. Tehnicii individuale trebuie să i se afecteze mai mult timp iar individualizarea antrenamentului tehnic trebuie să devină o realitate, acordînd o atenţie specială pregătirii numeroaselor elemente tinere cu talent. Antrenorii sînt primii care pot aduce o contribuţie serioasă în această privinţă, planificînd în aşa fel antrenamentele încît să obţină progrese importante în tehnică, baza fotbalului, şi să nu se piardă, din comoditate sau dorinţa de a obţine rezultate — superficiale, trecătoare, desigur — în căutarea diferitelor tactici speciale, formule magice, cum au procedat unii antrenori ca Albu, Cocis etc. Cu ajutorul neprecupeţit al jucătorilor, cu participarea conştientă a acestora, antrenorii pot şi trebuie să realizeze o transformare radicală: din jucători adepţi ai unor procedee legate de jocul static să facă jucători cu o tehnică individuală avansată, adaptată la cerinţele jocului modern, în mişcare, a unui joc direct, precis, relaxat.

In această privinţă, este necesar să se asigure şi condiţiile corespunzătoare, atît pentru munca antrenorilor cît şi pentru activitatea jucătorilor. De pildă, este absolut nevoie de material sportiv şi în primul rînd de mingi multe. In al doilea rînd, terenurile trebuie înzestrate cu aparatele cuvenite, indispensabile unei bune pregătiri tehnice: jaloane, mingi spînzurate, zid pentru exersarea şutului (cu suprafaţă netedă sau neregulată, pentru a imprima diferite direcţii mingii ricoşate), culoar de şut. Nu putem concepe o îmbunătăţire a tehnicii individuale fără asemenea aparate, de care terenurile noastre duc mare lipsă (doar Dinamo are un zid de tras; avusese şi un culoar, dar s-a deteriorat din lipsă de... întrebuinţare!) Toate acestea se pot realiza fără cheltuieli deosebite.

PERSPECTIVE

Federaţia este preocupată în mod deosebit de această problemă şi a şi luat o serie de măsuri. In vară a organizat un curs de perfecţionare pentru antrenori; cu o serie de antrenori au fost analizate o parte din etapele campionatului, s-au tras concluzii şi de asemenea, s-au trasat sarcini concrete; a angajat un antrenor federal; colegiul de antrenori împreună cu antrenorul federal au făcut echipelor fruntaşe recomandări privind perioada de întrerupere a campionatului, iar într-o şedinţă cu antrenorii de echipe vor trasa sarcini reieritoare la perioada pregătitoare în vederea returului. Alte măsuri sînt în studiu, printre care crearea unui colectiv de antrenori, sub conducerea antrenorului federal, pentru îndrumarea şi mai ales controlarea muncii antrenorilor la echipele de cluburi şi colective. Este o măsură care se impune, pentru că o asemenea îndrumare şi control au lipsit pînă acum.

Nu ne îndoim că eforturile federaţiei, îmbinate cu cele ale antrenorilor, jucătorilor şi conducerilor echipelor vor duce la bun sfîrşit o acţiune atît de importantă cum este aceea a îmbunătăţirii tehnici individuale a fotbaliştilor noştri. Această acţiune trebuie să constituie o preocupare de frunte a tuturor celor ce iubesc fotbalul şi îşi pot spune cuvîntul în bunul său mers.

Pronosport

● Programul concursului Pronosport nr. 1 din 4 ianuarie 1959 cuprinde întîlniri echilibrate. Primele şase meciuri fac parte din campionatul italian, unde lupta pentru primul loc precum şi disputa pentru a părăsi zona retrogradării este deosebit de aprigă.

Pentru a se putea menţine în fruntea clasamentului, Milan are neapărată nevoie de o victorie, deoarece punctul care îl desparte de Fiorentina şi cele 3 puncte de Internazionale nu constituie o „zestre" prea mare. La rîndul său, Inter joacă pe teren propriu şi credem că va reuşi să acumuleze cele două puncte cu toate că Napoli ştie să se apere foarte bine în deplasare dovadă fiind meciul nul realizat duminica trecută la Bologna.

Nu mai puţin interesantă este lupta în partea de jos a clasamentului. Întîlnirile Spal—Torino şi Triestina—Bari vor fi probabil aprig disputate ţinînd seama de situaţia precară pe care o au în clasament toate aceste echipe.

Atractive sînt şi întîlnirile din cadrul campionatului francez. Racing joacă din nou pe teren propriu şi dacă va reuşi ca de data aceasta să dispună de Nimes, mai poate continua cu şanse egale lupta pentru ocuparea primului loc.

O partidă importantă este şi aceea dintre Reims şi Monaco. In cazul unei victorii, gazdele pot trece pe primul loc. Nu trebuie să uităm însă că echipa Monaco a reuşit totdeauna în deplasare rezultate foarte bune. Nu este exclus ca şi de data aceasta să facă la fel.

● Pentru a vă documenta cît mai temeinic în privinţa pronosticurilor care le veţi da nu uitaţi să consultaţi Programul Loto-Pronosport nr. 246 care cuprinde un bogat material informativ.

● Plata premiilor la concursul Pronosport nr. 52 din 28 decembrie 1958 va avea loc astăzi sîmbătă 3 ianuarie 1959. Plata se va face cu începere dela ora 17 la agenţiile proprii raionale în raza cărora participanţii şi-au depus buletinele.

● *Nu uitaţi! Astăzi este ultima zi cînd vă mai puteţi depune buletinele la concursul Pronosport nr. 1. Toate agenţiile din Capitală se închid la ora 24 cu excepţia agenţiei Centrale din Calea Victoriei nr. 9 care va fi deschisă toată noaptea pînă la ora 8 dimineaţa.*

CONCURSUL PRONOEXPRES

La tragerea din urnă a concursului Pronoexpres nr. 50 din 31 decembrie 1958 au fost extrase următoarele numere:

41 18 48 43 45 17

Numere de rezervă: 19 13

Fond de premii: 983.865 lei.

PROGRAMUL CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 2

(etapa din 11 ianuarie 1959)

I. Milan—Padova (camp. italian)
II. Torino—Fiorentina (camp. italian)
III. Triestina—Juventus (camp. italian)
IV. Sampdoria—Roma (camp. italian)
V. Spal—Lanerossi (camp. italian).
VI. Lazio—Genoa (camp. italian,
VII. Bologna—Alessandria (camp. italian)
VIII. Bari—Internazionale (camp. italian)
IX. Nancy—Troyes (Cupa Franţei)
X. Limoges—Sete (Cupa Franţei)
XI. Lens—Red Star (Cupa Franţei)
XII. Marseille—Perpignan (Cupa Franţei).

Rubrică redactată de I. S. Loto-Pronosport